

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a „SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R-T.” címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSZKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköázásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér — sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. május 14.

33. szám.

Figyelmeztetés! Az előfizetési díjak multkori felhívásunk dacára olyan gyengén folynak be, hogy újból kénytelenek vagyunk azokat a tisztelt olvasóinkat, kik az előfizetési díjjal még mindig hátralékban vannak, nagyobb buzgóságra és pontosságra serkenteni. Azoknál, kik még a mult évről is hátralékban vannak, a lap további küldését a jövő számmal beszüntetjük s tartozásukat postai megbízással szedjük be, felkérjük tehát, hogy annak idején a postai megbízást beváltani sziveskedjenek. Mi a magunk részéről minden lehetőt elkövetünk az erdészeti és vadászati altiszti személyzet érdekeinek előmozdítására, méltán elvárhatnók tehát, hogy ezek is meghozzák azt a csekély áldozatot, mely a lap előfizetésével jár.

Vadászati kihágások.

(Folytatás.)

Ime a sok hasznos dolog előadásával szerzett írói dicsőséget ezzel a befejezéssel borította homályba Nimrod ur s méltán abba a gyanuba keverte magát, hogy tulajdonképen inkább rágalmazó, mintsem igazságkereső.

Csak úgy könnyedén oda vetni a papirra, hogy: „vannak nekünk még házi tolvajaink is, fizetett ellenségeink. Elméletben mind szépen hangzik: vadőr, erdőőr. A gyakorlatban pedig ezek a legveszedelmesebb apróvad pusztítót”, ez mindenestre nagy könnyelműségre vall s

Nimrod ur mikor ezt cselekedte, bizonyosan nem fontolta meg eléggé, hogy mit tesz. Arra, hogy valakit tolvajnak nevezzünk, csak az jogosíthat fel, ha erre nézve elvitázhatlan bizonyítékaink vannak, de ahhoz is csak azt vagy azokat illethetjük ezzel a megbecstelenítő jelzővel, akire, vagy akikre rá is tudjuk bizonyítani a tolvajlást, azonban csak úgy általánosságban oda vetni a dolgot s talán egynek vagy kettőnek büneért egy egész nagy és tisztességes testületet megbélyegezni a nyilvánosság előtt, ez — enyhén szólva — nem tisztességes eljárás. Nyilvánvaló, hogy ezt érezte is Nimrod és ez volt oka annak, hogy álnév alá rejtőzött, még pedig olyan álnév alá, melyet minden valószínűség szerint nem érdemel meg, mert ha valódi Nimrod lenne, akkor alkalma lett volna bővebben megismerkedni az erdőörökkel és vadőrökkel, mely alkalommal tapasztalhatta volna, hogy a becsület-érzés nem kizárólagos tulajdona a nagyobb uraknak, hanem be van az fészkelve a szegény sorsu ember szívébe is.

Mai megmételyezett korunkban látunk mi elég házi tolvajt: napirenden vannak a sikkasztások, a lopások, de vajjon ha valahol egy árva-gyám hozzá nyul az árvák pénzéhez, valamely adópénztáros megdézsmálja az állampénztárt, kinek jutna eszébe azt mondani, hogy az árva-gyámok, az adótárnokok tolvajok? Hiszen kon-koly a legtisztább buzában is akad s azért a gazdának nem jut eszébe az egész zsákot a

szemétdombra önteni, hanem igyekszik a konkolyt kiválogatni s a tiszta magot megtartja magának.

Nimrod ur a támadása végén — mintegy enyhítésképp — azt mondja: „Erre van kivétel is, ámbár én még láttam ily fehér hollót.“ Ugy látszik azonban, hogy a maga részéről még az ilyen kivétel létezését is kétségbe vonja, mert a „nem“ szócska nyilván csak sajtóhibából maradt ki a mondatból s Nimrod ur nyilván azt akarta mondani, hogy ő még nem látott ilyen fehér hollót, tudniillik becsületes vadőrt vagy erdőőrt, tehát olyat, aki nem tolvaj.

Ez az állítás valóban furcsa világításba helyezi azt a kört, a melyben Nimrod ur vadászatain — ha ugyan egyáltalán jár vadászatokra — megfordulni szokott, ennek azonban magyarázatát látszik adni a támadást követő másik mondat, a melyben arról a vidéki uradalomról tesz említést, hol az erdőőrök (??) lopásból élnek.

Valóban kár, hogy Nimrod ur ezt a vidéki uradalmat nem nevezte meg, mert érdemes lett volna megörökíteni. Egy olyan birtokos, aki egyenest maga utalja alkalmazottjait arra, hogy lopjanak, csakugyan a megörökítésre méltó furcsaságok közé tartozik.

Kíváncsiak lettünk volna azt is megtudni, hogy miféle elemekből alkotta meg magának az a bizonyos uradalom erdőőri személyzetét, mert hogy olyan javadalmazásu állásra, melynél az azt betöltő egyenest rá van utalva a lopásra,

tisztességes ember nem vállalkozhatik és nem is vállalkozik, az kétséget nem szenvedhet. Annak az uradalomnak az erdőőrei bizonyosan kiérdemült kocsisok és béresek lehetnek, akiket az uraság protekciója hajszolt át a vizsgán (ha ugyan tettek vizsgát) s eskettette meg a közigazgatási hatóságnál.

Hát bizony, ha az ilyen lopásra utalt erdőőrök meglopják a vadászterületet is, azon mi a legkevésbé sem csodálkozunk s ha Nimrod ur még életében ezeken kívül más erdőőröket nem látott, akkor készek vagyunk kifakadását még jogosnak is elismerni, de ha ezek az erdőőrök valóban tolvajok, akkor orgazdájuk maga a gazdájuk, mert az által, a mit tőlük megérdemelt bérük rovására elvon, önmagának hasznót csinál ugyan, de őket viszont belekergeti a tolvajlásba, ő tehát ennek az értelmi szerzője s így mint felbújtó éppen olyan bűnös, mint maga a tolvaj.

Ez azonban még korán sem tisztázza Nimrod urat a rágalmazás vádja alól, mert feltételeznünk kell, hogy van arról tudomása, hogy az itt említett s egyenesen a gazdájuk által lopásra ösztönzött erdőőrökön (?) kívül még sok ezer erdőőre van hazánknak, olyanok, kiket gazdájuk, ha nem is pazarul, de legalább tehetsége szerint becsületesen megfizet s kik minden szegénységük mellett is megtartották lelkük tisztaságát s becsület dolgában bátran kiállják a versenyt bármely nagyurakból alakított becsület-bíróság tagjaival is.

A fehér bak.

— A „Magyar Hírlap“ után. —
Írta: Bársony István.

Kún Bandi erdészsegéd még sötét hajnalon kiment az erdőre, mert biztos hírt kapott arról, hogy egy pár vadászó őzet akar „keríteni“ a husvéti ünnepre.

Magára vette szürke székelydaróc kabátját, a mely jól beleolvadt a színével a homályba; vállára dobta a puskáját s azzal a könnyed járással, a mit az erdei csöndben sokat bujkáló és nesztelen járásra utalt ember lassankint elsajátít, csakhamar eltűnt a sűrűség közt.

A csillagok még fenn voltak az égen, de a fáradtabbja kezdett már elszökösni róla. A mint a hajnali derengés első halvány sávja megjelent a keleti szemhatáron, ijedten bujt a többi is a kéklő mélységbe,

a mi ki tudja hol végződik. Nemsokára csak a hajnalcsillag küzdött még a növekvő világossággal, amely olyan csudás színárnyalatokat fest az égálgára, mielőtt kiemelkednék belőle a nap.

Kún Bandi akkor már a „vörösmalom“ árka mellett állott, egy nagy tölgyfa mögött, a melynek a dereka két olyan legényt is könnyen elfödött volna. A „vörös malom“ táján volt tudniillik az egyetlen átjáró azon a zuhogó, meglehetősen mély és meredek partok közt futó patakon, a melyen a vadászoknak át kellett járniuk, ha az urasági vadhoz akartak jutni.

Nem mintha az olyan elszánt s az erdő minden zugát pontosan ismerő népség máshol is nem talált volna módot az átkelésre, — de a valószínűség mégis az volt, hogy legszívesebben a kész átjárót keresi, kivált ha a tilosból zsákmánnyal tér vissza, a mit cipelni kell.

Az erdészsegéd mozdulatlanul várt a fa mögött. Ezt a szoborrá változást se tudja úgy más, mint az, a kinek néha sokáig nem szabad moccannia, nehogy elriassza, a mit megfigyelni akar az erdőségben. Feje

Mi nem állunk elő azzal a merész állítással, hogy az erdőőrök, vadászok és vadőrök egytől-egyig mind valamennyien kifogástalan becsületességű, mocsoktalan jellemű emberek, sőt — sajnálattal bár — készségesen elismerjük, hogy mint mindenütt, úgy ezek közt is akad elvéve egy-egy gyenge jellemű, a becsület ösvényén megtántorodott lélek és csak örömről szóló, ha az ilyen lelepleződik s ki lesz lökve becsületes kartársai sorából. Hiszen mindnyájan gyarló emberek vagyunk s egészen tökéletes egy sincs közöttünk. De hogy az ezeken a gyér kivételeken kívül álló többi erdőőrök, vadászok és vadőrök jóra való, derék polgárai hazánknak, kik minden szegénységük mellett is megtartják becsületességüket s nem tántorítja meg őket semmi kísértés, azt büszke önérzettel állithatjuk.

Ha Nimrod ur valóban igazi vadász, akkor bizonyosan olvasója is a vadászati szaklapoknak s ezekből nap-nap után kiolvashatja, hogy hány erdőőr, vadász és vadőr veszté életét vadászok s más gazemberek keze által. Vajjon ha ezek maguk tolvajok lennének s bitangnak tekintenek a rájuk bízott jószágot, kockára tennék életüket, testi épségüket annak megvédésénél? Erre feleljen Nimrod ur, ki ugyan saját állítása szerint bir tudomással a vadászok nagy elszaporodásáról — mit ugyan mint szomorú tényről mi is ismételve konstatáltunk — de elfelejtette megírni, hogy hallva holdvilágos éjszakákon a vadászok lövéseit, hányszor és milyen eredmény-

nyel ment azok felkutatására, sietett-e megvédeni a neki annyira drága vadat, melyet az erdőőr és vadőr a tolvajoktól félt?

(Folytatása következik.)

Járásiak mozgalma.

(Hunyadmegyeiek jegyzőkönyve. Folytatás.)

Elnök fenti ismertetése után a következő indítványt terjeszti elő:

Tekintettel arra, hogy mint kerületi erdőőrök a kerületben előjövő állami és községi csemetekerti, vízmosások megkötési, kopár területek erdősítési és mindennemű más munkálatoknál és kihasználásoknál munkafelügyeleti szolgálatot teljesítünk s mindezek a birtokok közbirtokosságot képeznek, tehát mind ilyenek nemzeti gazdászatunk tartozékai, de még jobban akkor, midőn állami csemetekert, vízmosások megkötése és kopár területek erdősítése forog szóban, hazánk nemzetgazdaságának állunk szolgálatában. Mivel a fentiekből mindenki meggyőződhetik, hogy a kerületi erdőőrnek szakképzett erdőőrnek kell lennie s így a megfelelően javadalmazott és biztosított kincstári erdőőrök képzettségével mindenben megegyezik, tekintettel továbbá arra, hogy mivel az állami kezelésbe vétel által az erdők örökké való fennállásának biztosítása van célozva és éppen ezért a szakképzett erdőőrök az állam által alkalmaztatnak, elvitázhatatlan, hogy a szakképzett erdőőrök mellé szakképzett erdőőrök is szükségesek s ezek tényleg alkalmaztatnak is, ennél fogva javaslatom oda irányul, hogy államosítás iránti kérésünket méltóságos Horváth Sándor országos főerdőmester, miniszteri tanácsos ur útján, mint ki előbb az 1898. évi XIX. törvénycikket

fölött egy harkály kopogtatott, egyszer csak egy kék galamb kezdett bugni a fa tetején, jeléül annak, hogy nem is sejtí minő vendég van ottlent.

A homályt már felváltotta a világos hajnal s az erdő nyílásán jó messzire el lehetett látni. Az erdőszegéd szeme merően szegeződött egy pontra. Abból az irányból jött valaki.

Térdig erő szüfíle volt rajta, a mi alatt nyilván rejtegetett valamit. Kún Bandi éles szeme csakhamar észrevette a lefelé tartott puska csövét, a mi egy kicsit kilátszott. A mikor a vadász (ki lehetett volna más?) elhaladt a nagy tölgyfa mögött: Bandi kiugrott onnan s puskáját lövésre emelve kiáltotta: megállj!

A tilosban kódorgó alak villámgyorsan fordult meg s egy pár másodpercig farkasszemet nézett az erdőszegéddel.

Mindkettőjüknek nagy elszántság volt a tekintetben. Az erdőszegéd tudta, hogy egy pillanatra sem szabad szem elől engednie ezt a sunyító embert. Az pedig macskaszerű meggörbülésével elárulta, hogy ug-

rásra készen lesi az alkalmat, a mikor rávethesse magát ellenfelére.

Az erdőszegéd újra megszólalt; hangjában hengecs, dicsekvés volt.

— Kún Bandi ki nem fogsz, fiam, akárhogy ólálkodol. Rajta, dobd le a szürödöt, tedd le a puskádat, vagy lövök.

A vadász furcsa átalakuláson ment keresztül. Arcának vad és sunyi kifejezése egyszerre eltűnt; — engedelmesen csusztatta le magáról a panyókára vetett szűrűt és szépen, nyugodtan tette rá rozoga, egycsövű puskáját. Az erdőszegédet ez a nem is várt gyors siker némileg békülékenyítette.

— Mi az ördögöt kerestél itt? kérdezte szelidebben. Nem tudod, hogy egy hét óta megint én ügyelek erre az erdőre? Pedig vagy két esztendővel ezelőtt ugyancsak megtisztítottam tőletek a környéket. Persze, az öreg Gabos nem birt veletek s megint elszaporodtatok. Azért is helyeztek ide vissza engem.

Avadász még a kalapját is levette úgy felelt.

referálta s becses pártfogását kérve a nagyméltósági földművelésügyi m. kir. Minister ur elé terjesszük, azon reményben, hogy — mint akik nemzetgazdasági érdeket: az erdők örökké való fennállásának lehetőségét szolgáljuk — ily bizonytalan jövőben teljesített szolgálaton az államosítás által a kincstáriakéhoz hasonló javadal-mazás mellett segíteni fog. Ajánlom, hogy jelen jegyző-könyv Sticz László veszprémi járási erdőőrnek, mint a jelen mozgalom megindítójának, továbbá másolatban az Erdészeti Ujság szerkesztőségének megküldessék.

Határozat:

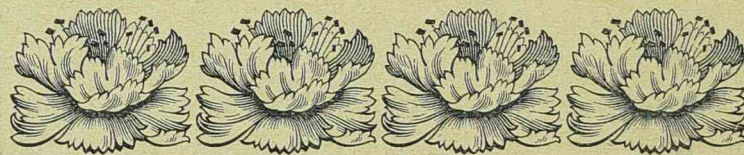
Az egybegyültek Bocskay József elnök ismertetései után javaslatát és az abban előadottakat egyhangulag elfogadják és magukévá teszik. Felkéri Bocskay József elnököt, hogy az emlékirat szerkesztéséhez szükséges költségeket — személyenként 80 fillérrel — a gond-nokságokként megbízottaktól szedje be és Sticz László veszprémi járási erdőörhöz juttassa azzal a kéréssel, hogy azt lapunkban nyugtázza. Felkéretett továbbá Bocskay József elnök, hogy a Budapestre menesztendő küldöttséghez annak idején csatlakozzék és ott a hunyad-vármegyei kerületi erdőöröket képviselje.

Bocskay József elnök ezen megbízatását köszö-nettel elfogadja és felkéri Szatmári Norbert alelnököt, hogy esetleges elfoglaltsága esetén az elnököt helyet-tesitse. Szatmári Norbert alelnök a megbízatást elfogadja.

Az emlékirat megszerkesztéséhez a kiszabott 80 fillérek a következőkben folytak be: A dévai járási erdő-gondnoksághoz tartozó kerületi erdőörök valamennyien képviseltetik magukat Részegh Lajos kerületi erdőör által, ki a 3 kerületi erdőörtől befolyt 2 K 40 fillért, — a brádi járási erdőgondnoksághoz tartozó kerületi erdő-örök valamennyien képviseltetik magukat Kovács Mi-hály boicai erdőör által, ki 5 kerületi erdőörtől befolyt 4 koronát, — a hátszegi járási erdőgondnokság 8 ke-rületi erdőre Demeter Tivadar m.-brettyei kerületi er-

dőr által képviseltetik magukat, befolyt 6 K 40 fillér, a petrosényi járási erdőgondnoksághoz tartozó kerületi erdőörök valamennyien képviseltetik magukat Veres Pál mező-livádi kerületi erdőör, ki 5 kerületi erdőörtől be-folyt 4 koronát, a marosillyei járási erdőgondnoksághoz tartozó kerületi erdőörök szintén valamennyien képvisel-tetik magukat Bocskay József szt.-ohábai kerületi erdőör által, ki 6 kerületi erdőörtől befolyt 4 K. 80 fillér ösz-szeggel beszámolt. Befolyt tehát mindössze 21 K 60 fillér. A szászvárosi járási erdőgondnoksághoz tartozó kerületi erdőörök sem nem képviseltették magukat, sem pedig az emlékirat megszerkesztéséhez szükséges össze-get nem küldték be. Megbizatik Szatmári Norbert alel-nök, hogy a szászvárosiakat jegyzőkönyvi másolat csa-tolása mellett hívja fel csatlakozásra és a 80—80 fillé-reknek az elnökhöz való juttatására.

Több tárgy nem lévén, a jegyzőkönyv felolvasás után lezáratik és aláíratik. — Kelt mint fent. Bocskay József sk., elnök. Szatmári Norbert sk., alelnök. Fürster Ignác sk., jegyző. Részegh Lajos sk., Veres Pál sk., De-meter Tivadar sk., Kovács Mihály sk.

Az Évkönyv

1906. évi II-ik évfolyamát immár munkába kellett volna venni, az érdeklődés azonban még mindig olyan csekély, hogy kétségesse teszi a vállalat sikerét. Valóban nem lehet eléggé csodálkozni azon a hideg közönyösségen, melylyel az erdészeti és vadászati személyzet a saját ér-dekei iránt tanusít. Pedig figyelembe kellene venni azt, hogy a maga iránt való tiszteletet és megbecsülést leg-inkább az által vivja ki magának, ha bebizonyítja a világ előtt, hogy nem csak az anyagiakkal, hanem a

— A mi igaz, igaz, ténsurfi; magától féltünk; aztán, hogy elkerült innen, új bátorságra kaptunk. De én mégsem törődtem volna már ezzel a bolondsággal, ha a fehér bak meg nem bomlasztana. Azután jártam most is.

Kún Bandi elbámúlt. — Micsoda fehér bak? kér-dezte. Semmit sem tudok róla.

— Ha a ténsurfi csak egy hete van újra itten, akkor nem csudálom. Majd látta volna, ha többször is kijár az erdőre. Kint van a fehér bak a szederjes-vágás-ban; arra tán nem is volt még az urfi, a mióta vissza-került, ugy-e.

— Csakugyan nem voltam. Miféle „fehér bak“ az? (Nagyon megmozdult benne a kíváncsiság.)

— Még olyat nem láttam, megkövetem az urfit, pedig én már sok őzzel találkoztam. Fehér a feje, mint a hó; — s a derekán jobbról-balról akkora ősz folt van, a milyen egy tányér.

— S te tudod, hol forog ez a bak? A szederjes-vágás nagy ám, hékás!

— Tudom bizony, de olyan bizonyosan, hogy akár most mindjárt oda vezetem az urfit, ha akarja.

Kún Bandi megriszálta a torkát; gondolkodott. Elvégre is nem csuda, ha senki se szólt neki eddig a dologról. Az erdész szabadságon van, az öreg Gabos pedig, a kinek a helyét átvette, félig vak, félig süket. Az ugyan semmiről sem tud szegény. Milyen diadal volna, ha a fiatal gróffal, a ki maholnap ide jön cser-készetre, meglövethetné azt a ritkaságot!

Elfogta a vágy, hogy minél előbb lássa.

— Gyere, vezess! — parancsolta a vadorzónak.

Az ember egy lépést tett előre, de vissza sandított a szűrére, meg a puskájára. Kún Bandi felvette a föld-ről a rozoga fegyvert s kisütötte a levegőbe. Így ni, mondta, most kapd fel a szűrődet s hozd ezt az ócska szerszámot is, De ugy vigyázz, hogy ha titokban tölteni próbálsz, rögtön véged.

A vadorzó vállat vont. Nem bolondultam meg; ha megtetszik látni a fehér bakot, ugyis elereszt örömé-ben a ténsurfi tudom.

szellemi dolgokkal is törődik s minden igyekezetével azon van, hogy tudását gyarapítsa. Az erdőtisztai körök sorban elismerik az Évkönyv szükséges, hézagpótló és hasznos voltát, olyannyira, hogy egyesek egyenesen a maguk számára rendelik azt meg s nagy része azoknak, akiknek legnagyobb szükségük van rá, nem törődnek vele. Ilyen közönyösség mellett valóban bajos az erdészeti és vadászati altisztek érdekeit szolgálni s áldozatokat hozni ott, hol ők maguk azok meghozatalától tartózkodnak. Ismételve felkérjük tehát az összes erdészeti és vadászati altiszteket, hogy vetkőzzenek ki valahára ebből a rideg közönyből s mutassák meg életrevalóságukat. Még egyszer kérjük mindazokat, kik az Évkönyvet megrendelni kívánják, hogy ezt minél előbb megtenni sziveskedjenek, mindig jelezve az utalványon, hogy az előfizetés az 1905. vagy az 1906. évi Évkönyvre szól.

Folytatólag még ezek fizettek elő a II-ik évfolyamra:

28. Páskuj Dániel, Ilosva.

29. Gyöngyösi József, Barót.

30. Schroff Antal, Dobrest.

31. Bollolay Miklós, Stajerlak.

A NAGYVILÁGBÓL.

Az országgyűlésen a hét folyamán a koalíciós pártok felirati javaslatát tárgyalták, mely alkalomból számos felszólalás történt úgy a felirat mellett, mint ellene. Az utóbbi áramlat hívei természetesen a kisebbségben maradt régi szabadelpvüpart táborából kerültek ki. A vitát Apponyi Albert gróf nagyszabású beszéde fejezte be, mely annyira elragadta a koalíciós pártok híveit, hogy még azok is, kik szólásra előjegyezve voltak, visszaléptek. A beszéd állítólag nagy hatást tett a szabadelpvü part számos tagjaira is s azt hiszik, hogy ennek a

Elindultak. Elöl ment a vadorzó, mögötte meg az erdészsegéd. Keskeny ösvényen vitt az útjuk be a mély erdőbe. A patak mentén haladtak egy darabig, azután befordultak a dohos völgybe, a hol még csöndesebb, vadabb volt a világ, mint a nyílt erdőben. A sűrűség megnehezítette a járást, s az ösvény el is tűnt. Ugy kellett néhol átmászniok a dőlő fákra, a melyek korhadó tetemei keresztben feküdtek előttük. A levegő párák, nyirkos, dohos volt. Az égből csak egy kis darab látszott, úgy elfogta a tekintetet a völgykatlant körülvevő sziklás meredek. Egy szirti sas zuhant át a völgy felett s a mint a két bujkáló embert meglátta, elkezdett felettük nagy magasságban keringeni. Nyilván azt leste, hogy ugyan mit akarnak ebben az elhagyatott vadonban, a hol csak a varangyos békák érzik jól magukat.

(Folytatása következik.)

hatásnak befolyása alatt újabb kilépések várhatók a szabadelpvü part köréből. A válság azonban még mindig nincs megoldva s a korona nem hajlandó teljesíteni a felállított nemzeti követeléseket, ezek között kivált a hadsereg magyar ezredeinek magyar vezényletét. A hivatalnok ministerium kinevezéséről ismételten felmerült és letűnt hírek újra előtérbe léptek, a megoldás azonban akár ilyen, akár más irányban már nem keshetik soká.

A politikai köröket nagy mértékben foglalkoztatja Arábiának a török császárságtól való elszakadása. Az arábiai felkelők ugyanis győzedelmes harcokat vívnak a török császár hadai ellen s a lázadás oly nagy arányokat ölt, hogy alig lesz elfojtható. Ez bizonyára a török birodalom szétmállását jelentené.

Az orosz-japán harctérről nevezetesebb hírek nem érkeznek. Az orosz flottának nyilván sikerült már egyesíteni s már most kérdés, hogy meg lesz-e a várva-várt nagy tengeri csata. A szárazföldi harctéren a japánok újból megkezdték az előnyomulást s itt valószínűleg már legközelebb nagy ütközet lesz.

Legújabbán kísért az angol-francia háború réme, mely folyamánya lenne annak a barátságos elbánásnak, melyben a balti hajóraj a francia vizeken részesül, mi által a japánok megsértettnek vélik a semlegességet s érvényre akarják juttatni az Angliával fennálló szerződést.

HASZNOS TUDNIVALÓK.

Kötelező arankairtás.

A földmivelésügyi miniszter fölhívta a gazdasági egyesületeket, hogy a maguk részéről hassanak közre a múlt év április 15-én és június 23-án kelt leiratai értelmében az arankairtás érdekében hozott rendeletei érvényesítésére és a legszélesebb körökben ismertessék e rendeletek szövegét. Miután mi a földmivelésügyi miniszter említett rendeleteit teljesen megfelelőeknek tartjuk, sőt föltétlenül szükséges, hogy heremag-kivitelünk fejlesztése érdekében az arankát már magán a termőföldön irtsuk, újból részletesen közöljük és a gazdaközönség jóakaratu figyelmébe ajánljuk e rendeletet. Az aranka irtásra vonatkozó utasítás szószerint a következő:

„A csak egy évre művelt táblákon minden legkisebb arankafoltot, a kaszálás előtt, szembeötlő módon, karóval meg kell jelölni. A kijelölés után a foltokat egészen a földig le kell kaszálni, illetve célszerűbben lesarlózni. Gondosan meg kell vizsgálni, hogy mennyire nyulnak még egyes arankaszálak a lekaszált folton túl a lóherében s legalább még egy lépésnyire tovább kell kaszálni. A lekaszált arankás lóherét gondosan zsákba vagy jól összehajtható ponyvába kell összeszedni, ügyelve, hogy ki ne hulljon. A lekaszált herét, ha még nem ment magba az aranka, meg lehet etetni; ellenesetben el kell égetni. A több évre szánt herésekben, lucernásokban ugyanugy kell megjelölni az arankás foltokat, mint fen-

tebb elő van írva. De ezeken a lekaszált foltokat a kaszált takarmány eltávolítása után be kell hinteni körülbelül 30 centiméternyire szalmával s elégetni. Célszerű, ha azok a gazdák, akiknek gazdaságában a heretermesztés jelentékeny tért foglal, a hintett szalmát az égetés biztosabb hatása érdekében, petroliummal is meglocsolják. Két hét múlva meg kell vizsgálni a kiégetett foltot s a mutatkozó arankát zsákban vagy ruhában eltávolítani. A foltok felásandók akként, hogy minden gyöker mélyen a földbe kerüljön. További két hét múlva, ha arankás lucerna nem mutatkozik, a foltok bevetethők. Az ily foltokat ezután is figyelemmel kell kísérni s a mutatkozó arankát a lucernatővel együtt a már előírt módon eltávolítani.

A hatósági intézkedésekre vonatkozó rész megküldetett minden községnek és így abból csak a következőket emeljük ki: az aranka kiirtási határidőnapját a törvényhatóság első tisztviselője a megyei gazdasági egyesület, vagy gazdasági bizottság meghallgatásával határozza meg és valamennyi községben közhírré téteti. A mezőőrök kötelesek a lóheretulajdonosokat bejelenteni és a fenti határnapon túl mutatkozó arankafoltokról a községi előljáróságok, ezenkívül külön kiküldöttekkel is megvizsgáltatják a határukban levő heréseket és a mulasztókkal szemben a törvény intézkedéseit teljes szigorral érvényesítik.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Az afrikai törpe négerek.** Amióta Stanley a „legsötétebb Afrikában” fölfedezte a törpe négereket, azóta erről a népről alig lehetett valamit hallani. Csak most, hogy Harrison ezredes visszatért afrikai expedíciójáról és hozott magával hat ilyen törpe kis négert, tudunk meg azokról részletesebb dolgokat.

Harrison Irrum közelében fedezte fel ezeket a törzseket, akik az őserdők rengetegeiben tartózkodnak olyan helyeken, ahol maguk a bennszülöttek sem szívesen tartózkodnak a vadállatok miatt. Ember jóformán csak akkor fordul meg ezen a vidéken, ha elefánt, tigris, vagy oroszlánvadászatra indulnak nagyobb csapatokban. Egyedüli lakói ez őserdőknek ezek a törpék, de ezek is csak az erdők szélén tartózkodnak. Csodálatos, hogy ezektől az apró legénykéktől mennyire félnek a tagbaszakadt négerek. Nem is hinnők, ha maga Harrison nem mondta volna, hogy ezek a törpék akárhányszor megtámadnak egy-egy nagy és jól felfegyverzett karavánt és mindig kirabolják őket. Vadak, de harciasak, mindenekfölött pedig elszántak és rendkívül ingerlékenyek. Azonkívül kitűnő vadászok. Egyetlen fegyverük a rövidnyelű kopja, amelynek a vége meg van mérgezve és ezzel szállanak szembe a legnagyobb ragadozókkal is, sőt leterítik azzal még az elefántot is. A kopját, ha elveti, az célt sohasem téveszt. Rejtekeikből azonban nem szívesen jönnek elő.

Harrison tolmács segítségével beszélt velük és meglátogatta őket falujokban. Házaikat, melyek csak falombokból épült apró kunyhók, a fák annyira eltakarják, hogy keresve sem lehetne rájuk akadni, vagy legalább nagynehezen. Egy csoportban 10—12 ilyen kis kunyhó van, tehát társas életet élnek ezek az őslakók, akiknek testmagassága alig haladja meg a négy lábat. Amelyik ennél nagyobb, az már óriás közöttük. A lakásukban butort, széket, ágyat nem ismernek, a pusztta földön alusznak.

Nyelvük és beszédjük alig pár szóból áll, különben is bámulatosan keveset beszélnek, vallásuk jóformán nincs is, bálványokat legalább nem tisztelnek. Nomád életet élnek és egyedüli szórakozásuk abból áll, hogy órák hosszat üldögélnek körben, egy-egy dobót ütve, vagy trombitát fujva. Ez lenne a zenéjük, amelyben nagyon kevés a ritmus, de azért táncolnak rá, azonban a tánc is csak olyan ide-oda való hajlongás és rendszeretlen ugrándozás.

* **A tyuk tojóképesége.** Általánosan az a nézete van elterjedve, hogy egy tyuk egész életében legfőlebb 600 tojást tojhat. A francia és német szaklapok ezt a nézetet megcáfolni igyekeznek s példákat hoznak föl arra, hogy a tyuk tojóképesége jóval nagyobb, mint azt általánosságban hiszik. Így az egyik szaklap azt írja, hogy egy a Crève-Creur kakastól és egy cochintojától származó ivadék négy és fél év alatt 535 tojást tojt s mikor levágták, még 300 apró tojást és tojáspetét találtak benne. Egy másik ilyen fajta tyuk 647 tojást tojt öt év alatt s a tyuk még ma is olyan egészséges, hogy azt hiszik, hogy még többet is fog tojni.

* **Az elefánt étvágya.** A londoni állatkertben a napokban egy jelenet játszódtott le, melynek hőse egy kapzsi elefánt, mely talán sulyosan fog lakolni kapzsiságáért. Az állatkert látogatói közt ugyanis volt egy hölgy, aki selyem kizitáskát vitt a karján. A hölgy véletlenül nagyon is közel jutott ahhoz a ketrechez, melyben az elefántok voltak, melyeknek bámulatában oly mélyen elmerült, hogy nem is vette észre, mikor egy elefánt az ormányával a rácson át kinyult, letépte a selyemtáskát s azt mint jó falatot, hirtelenében lenyelte. A hölgy erre nagyon megijedt, ha nem is a táskája miatt, hanem azon rombolás miatt, melyet a táská tartalma az elefánt gyomrában előidézhet. A táská tartalma ugyanis a következőkből állott: egy pénztárca három sovereinggel és több ezüstpénzzel, egy ólló, egy zsebméter és egy zsebkendő. A táská tartalmából egy két shillinges pénzdaráb a földre hullott, mely hogy már a hatalmas állat fogai között is megfordult, mutatja az, hogy csaknem ketté volt harapva. Hogy a lenyelt pénzdarabokat, különösen pedig a hegyes ollót miképpen fogja megemészteni a falánk elefánt, azt a londoni közönség kíváncsian, az állatkert igazgatósága pedig aggodalommal várja.

NAPI HIREK.

— **Halálos csónakázások.** Szatmár közelében tegnap délben Venige és Szekeres községekből tíz parasztleány akart csónakon átmenni a Fénke-tavon, a Szamos egyik holt ágán. A leányokat két férfi, Terebi Bertalan és Horváth Lajos vitte át a vizen, akiknek feleségeik is a csónakban voltak. A tó közepén a leányok pajkosan himbálták a csónakot, amitől ez fölborult és valamennyien a vízbe estek. A két férfi és az egyik asszony nagynehezen kivergődött a partra, de tíz leány és egy asszony a vízbe fuladt. A katasztrófában elpusztult leányok neve: Ráth Juliska és Mariska, Kiss Anna, Mezei Róza, Marosán Eszti, Juhász Erzsébet. Dávid Julia, Fodor Róza, Borhidán Mari és Zsófia. — Győrben Pakrócz Nándor takarékpénztári tisztviselő csónakázni ment Várjon Lajos hadnagygyal. Alig indultak meg, a csónak felborult s Pakrócz a víz alá merült. Várjon hadnagy a regatta szolgájával a közeli hajóból evezőt nyújtott Pakrócznak, aki olyan erővel kapta meg az evezőt, hogy Várjon hadnagy és a szolga bebuktak a Rábába, de szerencsésen kiusztak. Pakrócz elmerült s holtan fogták ki a folyóból. Fiatal özvegyet és egy ötnapos árvať hagyott hátra.

— **A lenyelt orvosságos üveg.** Eperjesről írják ezt a hihetetlenül különös esetet: Simkó János bártfai lakost gyomorgörcs bántotta s mivel a baja se magától, se a javasasszonyok szereitől nem akart megszűnni, Simkó végre is orvost hivatott, aki medecinát rendelt a betegnek. Azt mondta a doktor, hogy szedje be az egészet egy hörpintésre, mire a baj rögtön el fog mulni. Simkó betű szerint fogadta az orvos utasítását s az orvosságot a husz grammos üveggel, a dugóval és vignettával együtt lenyelte. A baj természetesen el nem múlt, sőt annyira hevesebb lett, hogy a beteget Budapestre kellett szállítani, a hol most az orvosságos üveget kioperálják belőle.

— **Az elásott ember.** Párisban nagyon brutális tréfát követett el néhány csavargó. Több párisi rendőrügynök szemlét tartott a külső boulevardokon, mikor egyszerre csak nyögést hallottak s egy a Szajna felé eső kis domb oldalából egy öreg embernek a fejét látták kiállani. Az egyik rendőrhivatalnok megragadta a fejet s föl akarta emelni, de nem bírta, mert a folytatása bent volt a földben. Az öreg ember fájdalmában fölordított. A rendőrök erre kikaparták a homokból a nyakig beásott öreget, kinek teste kötéllel volt körülcsavargatva, hogy ne mozdulhasson. Azt mondta, hogy a fáradtságtól a homokdombon elaludt, arra járó csavargók körülkötötték s beásták a homokba.

— **Parasztbecsület.** Véres családi dráma játszódott le a háromszékmegyei Kovászna községben. Kelemen János földesgazda, a ki feleségére gyanakodott, azzal az ürügygyel, hogy hosszabb időre elutazik, eltá-

vozott hazulról, de észrevétlenül visszatért és a felesége ágya alá bujt. Nemsokára hazajött az asszony szeretőjével, ifj. Csoma Károlylyal. A megcsalt férj hirtelen előugrott és rövid dulakodás után több késszurást ejtett Csoma Károlyon, a ki néhány perc után meghalt. Kelemen a hollestet az Erzsébet-liget bokrai közzé temette, a hol metalálták. Kelemen, a ki tettét bevallotta, letartóztatták.

— **Lövöldözés egy korcsmában.** Nagyváradon f. hó 6-án este a város szélén levő egyik korcsmában néhány suhanc, mivel a gazda nem adott sört, lövöldözni kezdett. A korcsmáros és szolgája kikergették a lövöldözőket az utcára, a hol folytatták a garázdálkodást. A gazda erre szintén revolvert fogott és kilőtt az ablakból. Az egyik golyó az éppen arra haladó ártatlan embert, Csikos kőművest ölte meg. A lövöldözésnél többen megsérültek.

— **Kiirtott család.** Szerbiában Mladenovac és Korasica között egy völgykatlanban lakott Todorovics Jevrem gazda a családjával. Todorovics tegnap elment hazulról s amig odajárt, egy szolgája megölte a feleségét és az anyósát, a kis leányát pedig halálosan megsebesítette. A szolgát a gyilkolásra a férj anyja és ennek két fia bérelte fel pénzét. A három felbujtót már elfogták, a gyilkos szolga azonban megszökött. Todorovics csak a véres eset után érkezett haza. Az odvaron ott találta a holtakat, akiknek testét a kutyák marcangolták.

— **A francia gyalogság új fegyvere.** Párisból írják, hogy a francia gyalogságot nemsokára új löfegyverrel fogják felszerelni. A fegyver modelljében már végleg megállapodtak és csak a költségek megszavazása van hátra. Az új fegyver automatikus hátultöltő fegyver, amelynek 6.70 miliméter a kalibere. Az új fegyverrel a tölténytartó összes patronjait ki lehet löni anélkül, hogy a fegyvert a vállról levennénk, mivel a fegyvernek a vállhoz való ütődése helyez új patronrt a csőbe. Az új fegyver rövidebb és könnyebb, mint a régi Lebel-féle fegyver.

— **Huszárok garázdálkodása.** Nagyváradon husvéthétfőn éjjel négy huszár nagy vérengzést vitt végbe. Egy Nagy István nevű rendőr intette őket, hogy csendesen viselkedjenek, de a huszárok rátámadtak, arcát összevagdalták és félfülét levágták; a rendőr eszméletlenül rogyott össze és most seblázzal fekszik a kórházban. A huszárok ezután kivont karddal továbbmentek és az utcán több polgárt összevagdaltak és véresre vertek. Magyar János rendőr utjukat állotta, de ennek is összevagdalták a fejét. Azután betértek egy korcsmába és onnan kiverték a mulatozó polgárokat. Végre a rendőröknek a polgárok segítségével sikerült a huszárokat a korcsmából kivenni és megszalasztani. A főkapitány az ezredparancsnoktól szigorú elégtételt kért és egyuttal utasította a rendőröket, hogy ezentul töltött revolverrel járjanak és azt a katonát, a ki őket megtámadja, löjjék le.

— **A vadorzók garázdálkodásairól** az alábbi panaszt vette a Vadász-Lap Gyöngyös-Tarjánból: A heves-megyei közállapotok, illetve az orvvadászok vakmerő üzelmeinek illusztrálására közlöm, hogy f. évi április hó 13-án estefelé, az egyik kerülőmmel az úgy nevezett „Tóthegyesi” erdőrészen járva, két orvvadászra bukkantunk, akik ugyanabban a pillanatban, hogy őket megláttuk, szintén észrevettek bennünket s hanyathomlok, futásnak eredtek, egyik jobbra, a másik balra. Futás közben puskáikat vállukról lekapták és a kakasokat felhuzva rohantak tovább. Mi egy darabig üldöztük őket de eredménytelenül, aztán lesbe állottunk, miközben ránk esteledett. Hazafelé indulva, alig hagytuk el lesállásainkat, a két vadorzó 50—60 lépésnyiről utánnunk lőtt s a kerülő hátul a lábán megsebesült. Mi is vissza lőttünk rájuk, de fájdalom, a sötétség és sűrűség miatt őket nem tudtuk eltalálni. Az esetet feljelentettem úgy a gyöngyösi ügyészségnek, nemkülömben a két vadorzót a gy.-patai csendőrséggel elfogattam. Mindketten tagadják tettüket, a mi nagyon természetes is, de hogy majd a bíróság elfogja-e nekik hinni, az más kérdés. Megjegyzem, hogy ezt a két embert már számtalanszor tettem értük és feljelentettük s csak nemrég szabadultak ki a börtönből, a hol vadászati kihágásért 10—20 napot ültek. De hát mi az nekik! Bizony mi az nekik, mi is azt mondjuk s nehezen várjuk a vadászatról szóló törvény revízióját, mely hivatva lesz ezeknek az ázsiai állapotoknak, ha nem is teljesen véget vetni, de legalább szigorubb megtorlásáról gondoskodni.

— **Egy oroszánbirkózó halála.** Tifliszben már hosszú évek óta élt egy Kugler János nevű orosz-német származású 70 éves ember, aki öreg kora dacára is lelkes híve volt mindenféle sportnak s mint híres oroszánbirkózó mutogatta is magát. Vagyonos ember lévén, meglehetősen oroszánállománya volt, melyeket a Kaukázusból hozatott drága pénzen. Az oroszánok szépen megfértek gazdájuk mellett, akinek sportszenvedélyénél csak pálinkaszeretete volt nagyobb s csak egy fiatal kaukázusi példány nem tudott vele megbarátkozni. Folyton morgott, ha meglátta s ha a küzdőtérre találkozott vele, gyakran ejtett rajta súlyos sebeket. Egy ilyen birkózó-verseny alkalmával Kugler, akinek ereje az utóbbi időben a tulságos pálinkaélvezet következtében rohamosan csökkent, ismét összekerült a dühös állattal, melyet vasbotjával megütött. Ekkor az egy végső erőfeszítéssel urára vetette magát, földreteperte és szétmarcangolta.

— **Vadászaton agyonlőtt ügyvéd.** Campa Luigi hírneves római ügyvéd barátaival a közeli Fiumicinóba ment fürjvadászatra. Sok fürjet lőtt az ügyvéd, miközben kutyáját oktatni kezdte, mint fogja el a prédát. Egy könnyen sebesült fürj a bozótba menekült, mire az ügyvéd és Miotti nevű barátja utána futott. E közben Miotti vadászfegyverének ravasza beleakadt a kabátjába s a fegyver elsült. A golyó az ügyvédet balhalántékon találta s rögtön megölte. A karabinierik lefoglalták Miotti vadászfegyverét, őt magát pedig letartóztatták. Az ügyvéd hatvanhároméves volt, felesége, két leánya és egy fia gyászolja.

— **Megmérgezett férjek.** A szlavóniai Klisza községben az asszonyok méreggel pusztítják el férjeiket, ha rájuk untak. A csendőrség a minap egész mérgező szövetségnek jutott nyomára s mindjárt le is tartóztatta Vlainics Ankát és Vukulics Tonkát. Ez a két nő a szeretője kedvéért megmérgezte férjét. Előbb Vukulicsné próbálta ki a mérget az urán s mikor a szegény ember elpusztult, Vlainicsnének is adott a méregből. Tonka asszony aztán gyümölcsizbe keverve adta be a mérget urának, a ki borzasztó szenvedés után csakhamar ki-szenvedett. A hatóság kiásatta a férjek tetemét és megállapította a mérgezést. Most a két nő és szeretője börtönben ül. A vizsgálat pedig egyéb gyanus halálozások körülményeit s az iménti mérgezésekkel való összefüggéseket nyomozza.

— **Különös örület.** Az angolországi Leedsben különös eset történt. Egy ház pincéjében hajnali négy órakor egy iparos ráakadt harminchat esztendőse feleségére. A szerencsétlen asszony a földön hevert és ruhája csupa láng volt. A mikor férje meg akarta menteni, ellökte magától és azt kiáltotta, hogy maga gyújtotta meg ruháit, mert Isten meghagyta neki, hogy tüzzel tisztítsa meg lelkét. Egy másik ismerősenek, a ki szintén segítségére sietett, azt mondotta, hogy Isten akarata szerint tüzhalt kell halnia. A nyilván vallásos örületbe esett nőt a kórházba vitték, a hol rövid idő múlva meghalt.

— **A világ legnagyobb erdősege** Labrador keleti partjától húzódik egészen Alaska északnyugati részében a keleti hosszúság 50-ik fokáig. Ennek az erdőterületnek hosszúsága 3000, szélessége 500 mértföld.

A kiadóhivatal postája.

Egyed István urnak. *Jászó-Tapolca.* A múlt évre szóló előfizetés csakugyan az említett módon ki lett egyenlítő s így tartozás csak a folyó évről van. **Bocskay József** urnak. *Radulesd.* A beküldött 2 koronával nem a múlt év végeig, hanem a folyó évi január—márciusi évnegyedre van előfizetve. **Finta Lajos** urnak. *Szászvár.* A 4 korona beérkezett s az előfizetés június végeig rendezve van. **Farkas József** urnak. *Kisherend.* Kész a bocsánat! Hiszen ez még nem is késés; bár valamennyi tisztelt olvasónk ilyen pontos lenne! **Kiss Albert** urnak. *Zabola.* A 2 koronát köszönettel nyugtázzuk. **Feiszter Antal** urnak. *Stejerlak.* Nem hogy múlt évről lett volna hátraléka, de sőt a beküldött 2 koronával folyó évi június végeig van előfizetve. **Scholz János** urnak. *Gyírok.* Az évkönyvet elküldtük.

Hirdetések és pályázatok.

Számtan

a m. kir. erdőőri szakiskolák, az erdőőri szakvizsgára magán uton készülők és erdőaltisztek részére.

Irta: **Béky Albert,**

m. kir. erdész,

25—

a szászsebesi m. kir. erdőrendezőség vezetője.

Kapható: Az Országos Erdészeti Egyesületnél (Budapest V., Alkotmány-utca 6.) **Ára:** 2:40 K, bérmentve 2:60 K.

Nyomatott a „Szászvárosi Könyvnyomda R.-T.” gyorssajtóján.

ERDÉSZETI UJSÁG

SZAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési árak:

Egész évre ... 8 kor.
Fél évre ... 4 „
Negyed évre ... 2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra,
kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fill. Ajánlközásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. május 14.

33. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: Vadászati kihágások. —
2. A járásiak mozgalmá. —
3. Tárcá: A fehér bak. —
4. Az Évkönyv. —
5. A nagyvilágból. —
6. Hasznos tudnivalók. —
7. Különfélek. —
8. Napi hírek. —
9. A kiadóhivatal postája. —
10. Hirdetések és pályázatok.

BLUM és TÁRSA

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14—16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítású *****

erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt
— a betekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen
tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a *legújabb francia-* és *angol-divat* szerint, szinte *jutányos árban* készíttetnek.
Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a
vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kívánatra **ingyen és bérmentve** küldjük meg **árjegyzékünket** és a hivatalos megren-
deléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is
a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmivelésügyi Miniszterium
hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

205—1905. szám.

Pályázati hirdetés erdőszolgai állásra.

A brassóvármegyei zajzon-völgyi őrjárásban megüresedett **erdőszolgai** állásra, mely évi 432 kor. bérrel, 48 kor. lakbérrel, 36 kor. ruha-átalánnyal és 36 kor. faváltságdíjjal van javadalmazva, a közig. erdészeti bizottságnak 491. e. b. számú határozata alapján pályázat nyittatik.

Pályázni kívánók felhivatnak, hogy Brassó-vármegye tek. közig. erd. bizottságához Brassóban címzendő sajátkezüleg irt kérelmüket az erdő-törvény 37. §-ában előirt kellékekkel, valamint nyelvismeretök és eddigi alkalmaztatásuk igazolására szolgáló okmányokkal s ép és erős testalkatukat, jó látó, haló és beszélő képességeket igazoló orvosi bizonyítvánnyal felszerelve a brassói m. kir. állami erdőhivatalhoz legkésőbb **folyó évi május hó 23-áig** nyujsák be.

Brassó, 1905. évi május hó 8-án.

M. kir. állami erdőhivatal.

ELADÓ

jó karban levő, 8 lövetű Kropotsek
golyós fegyver
 ————— 20 koronaért. —————

Somossy Ferenc, Sárköz.

U. p.: **Sárköz-Ujlak** (Szatmármegye.)

Erdőőrök és vadászok részére

legjobb **vadász-fegyvereket** jutányos árban
szállít

Lakatos Károly,

Budapest II., Csalogány-u. 26.

Á r a k: 60, 76, 80 és 96 kor.

Gavallér-puskák: 104, 110 és 130 kor.

A fegyverek mind be vannak löve
s csak a teljesen megfelelők kerülnek eladásra.

✿✿ Élő vad! ✿✿

Élő foglyokat, fácánokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat, vad tengeri-nyulakat, baglyokat és minden más állatokat magas árakon vásárol az Élőállatkiviteli vállalat és állat-nagykereskedő:

O. FRANK, Wien V.,

Zentagasse 48. szám. : : : : :

[illegible]

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapítattott 1847.

Brausweller János
Szeged.

Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műóras, főtallója
a remontoir ingaóráknak
stb. stb.

**ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE**

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Vadászszobák berendezése, trophaeák, szőnyegek, új szerkezetű fegyvertartók, reliefképek készítésére, valamint mindenféle állatok művészi preparálására vállalkozom. — Preparálásra alkalmas vadat a legjobb áron megveszek:

HAERING EDE
SZEGED.

Lakásom: Zsigmond-utca 7. sz.

ÉVKÖNYV

Az ERDESZETI ÉS VADÁSZATI

 ALTISZTI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE

AZ 1905-ik ÉVRE

immár **megjelent** a következő tartalommal:

1. Előszó.
2. Erdészeti havi teendők.
3. Vadászati havi teendők.
4. Kivonat az erdőtörvényből.
5. Az erdőmunkásokról szóló törvény.
6. Ministeri rendelet az erdőőri szakiskolákról.
7. „ „ „ „ szakvizsgákról.
8. „ „ a vadőri „
9. „ „ „ hatósági esküről.
10. Vadászati törvény.
11. Fegyveradó-törvény.
12. Kivonat a szolgálati szabályokból. (A fegyelmi vétségekre vonatkozó rész).
13. Fegyelmi szabályok.
14. Fegyverviselés és használat.
15. Utasítás a karabély-töltények használatához.
16. Kincstáriak egyenruha szabályzata.
17. Kivonat a nyugdíj-törvényből.
18. Állandó munkások és napibéresek nyugbérezése.
19. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
20. Magvak eltarfása.
21. Erdei vetőmagvak és tölgymakk kedvezményes vasuti szállítása.
22. Csemeték csomagolása.
23. Csemeték kedvezményes vasuti szállítása.
24. Felesketett erdőőrök adómentes fegyverei.
25. Utadó alóli mentesség.
26. Duvadak mérgezése.
27. Kitérésre szánt állatok kezelése.
28. Erdészeti és vadászati altisztek címtára.
29. Tárgymutató.

Ezzel a dus tartalommal az Évkönyv terjedelme meghaladja a 200 nyolcadrét oldalt s

igly vaskos kötetet képez. Az Évkönyvbe foglalt dolgok mind olyanok, melyekre az erdészeti és vadászati altiszti személyzetnek terhes és felelősségteljes szolgálatának teljesítése közben lépten-nyomon szüksége van s így az Évkönyvnek egy erdészeti és vadászati altiszt asztaláról sem szabadna hiányoznia.

Hasonló gazdag és hasznos tartalommal fog megjelenni az

„ÉVKÖNYV“
1906. évre szóló II-ik évfolyama

is, mely már munkába van véve, azzal a kibővítéssel, hogy nem csak az 1906. évre szóló teljes naptárt fogjuk ahhoz csatolni, hanem belevesszük még a legszükségesebb köbözési táblákat is.

Az Évkönyv II-ik évfolyama nem lesz bolti áru, hanem csak annyi példányban fogjuk azt ki nyomtatni, a hánynak elkelése a beküldött előfizetési-díjjal biztosítva lesz.

Mindegyik évfolyam ára 2 korona, mely összeg a következő cím alatt küldendő:

„Évkönyv“ kiadóhivatala
Szászsebes.

Az I. évfolyamot a megrendelés beérkezte után azonnal küldjük, a II-ik évfolyamra szóló hirdetések pedig 1906. évi május hó végeig küldendők be.

Az „Évkönyv“
kiadóhivatala.

SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

SZÁSZVÁROS (KLASTROM-U. 1.) SÜRGÖNYCIM: KÖNYVNYOMDARÉSZ.

KÖNYVNYOMDAI SZAKÜZLET.

A

„SZÁSZVÁROS”
politikai és vegyestartalmu hetilap
kiadóhivatala.

Az

„ERDÉSZETI UJSÁG”
kiadóhivatala.Jutányos árak!Jutányos árak!Pontos kiszolgálás!Ajánlja dúsan felszerelt papírraktárát: **eljegyzési és esküvői-kártyáit**, stb.

KÉSZIT:

a könyvnyomdászat körébe vágó mindennemű munkákat ugymint:

.. .. **ERDÉSZETI NYOMTATVÁNYOKAT**

továbbá:

községi és városi, megyei és állami
hivatalok, ügyvédek, közjegyzők, lel-
készek és tanítók irodái számára, vala-
mint pénzüzetek, gyárak, és bárminő
vállalatok részére részvényeket s álta-
lában a nyomdai szakba vágó bármily
tartalmu nyomtatványokat.

Látogató és eljegyzési kártyákat, meg-
hívókat esküvőkre, bálra, iskolai ün-
nepélyekre, műkedvelői előadásokra s
egyéb alkalmakra. Végül gyászjelenté-
seket, szinlapokat és falragaszokat, bár-
mely tartalmu nyomtatványokat keres-
kedők és iparosok számára.

Diszes

kivitel!

Névjegyek

Diszes

kivitel!